

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Dalibora Bruka a soudců JUDr. Vladimíra Doležela a JUDr. Karla Šabaty, PhD., ve věci

nezletilého: **A. D.**, narozený dne XXXX
bytem XXXX, XXXX
zastoupený opatrovníkem pro řízení městem Kroměříž
sídlem Velké náměstí 115/1, 767 01 Kroměříž

zletilé: **N. D.**, narozená dne XXXX
bytem XXXX, XXXX
zastoupená advokátkou Mgr. Klárou Čechákovou
sídlem Masarykova třída 885/34, 779 00 Olomouc

děti matky: **A. D.**, narozená dne XXXX
bytem XXXX, XXXX
zastoupená advokátkou Mgr. Klárou Čechákovou
sídlem Masarykova třída 885/34, 779 00 Olomouc

děti otce: **M. D.**, narozený XXXX
bytem XXXX, XXXX
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Žďárou
sídlem Milíčovo náměstí 620/3, 767 01 Kroměříž

o zvýšení výživného

o odvolání matky a zletilé N. D. proti rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 21. října 2019, č. j. 0 P 216/2010-196

takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku II. potvrzuje.

- II. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku I. mění tak, že otec je povinen přispívat na výživu zl. N. D., nar. XXXX, počínaje 1. 9. 2017 do budoucna částkou 4.600 Kč měsíčně splatnou vždy do každého desátého dne příslušného měsíce k rukám zl. N. D..

Dlužné zvýšené výživné za dobu od 1. 9. 2017 do 29. 2. 2020 ve výši 15.000 Kč je otec povinen uhradit do 2 měsíců od právní moci rozhodnutí k rukám zl. N. D..

Tímto rozsudkem se mění ve vztahu k zl. N. D. rozsudek Okresního soudu v Kroměříži z 6. 6. 2017, č. j. P 216/2010-145.

- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. V záhlaví citovaným rozsudkem Okresní soud v Kroměříži (soud I. stupně) zamítl návrh zletilé N. D. na zvýšení výživného (výrok I.), stejně tak návrh matky na zvýšení výživného pro nezl. A. D. (výrok II.) a žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).
2. V podstatných důvodech svého rozhodnutí uvedl, že soud postupem dle § 923 odst. 1 občanského zákoníku hodnotil, zda od doby posledního rozhodnutí o výživném došlo na straně rodičů nebo na straně dříve nezletilé N. či nezl. A. k podstatné změně poměrů, která by odůvodňovala změnu původního rozhodnutí.
3. Matčiny příjmy se od posledního rozhodování zvýšily, otcovy příjmy mírně poklesly, a to z důvodu jeho pracovní neschopnosti. Ke změně jiných poměrů u rodičů nedošlo.
4. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že u N. nedošlo ke změně poměrů oproti poslednímu rozhodnutí ve věci výživného, když toto bylo učiněno cca měsíc před jejím nástupem na střední školu a právě tato skutečnost a výdaje spojené s nástupem na střední školu, byly v rámci posledního rozhodování zohledněny. Matka sama v červenci 2017 uváděla, jaké budou výdaje na pořízení učebnic, jiných školních potřeb i různých exkurzí či zájezdů. Přestože bylo dokazováním zjištěno, že výdaje uskutečněné ve prospěch N. nejsou zanedbatelné, když nejvyšší byly právě v 1. ročníku studia (ve 3. ročníku jsou známy pouze počáteční zvýšené výdaje), otcem řádně hrazené výživné v částce 4.100 Kč měsíčně náklady spojené se studiem pokrývalo v 1. ročníku téměř celé, ve 2. ročníku pak bylo hrazené výživné vyšší, než uvedené měsíční náklady na školu. Současně soud zohlednil skutečnost, že otec od ledna 2019 hradí N. paušál na mobilní telefon ve výši 449 Kč měsíčně, kdy tuto platbu je rovněž nutno považovat za výdaje na odůvodněné potřeby N., která si je této skutečnosti vědoma. Otec dále naspořil pro N. částku 40.000 Kč, se kterou nyní může N. volně disponovat a použít ji na například na své výdaje spojené se školou. Sama N. uvedla, že pokud by něco potřebovala do školy, otec by jí přispěl, nikdy ho však nepožádala. S ohledem na věk N. nelze na výživné ze strany matky započítat její osobní péči o ni, matka je tedy povinna podílet se na výživě N. obdobným poměrem jako otec. Při zohlednění veškerých těchto okolností má soud za to, že výživné ve výši 4.100 Kč i nadále odpovídá odůvodněným potřebám dříve nezl. N..
5. K námitkám otce týkající se částky, jež má N. získat jako náhradu škody způsobené trestným činem, pak tuto soud nepovažuje za příjem, který by byl zahrnován do posouzení výše poskytovaného výživného, neboť se jedná o náhradu škody, kterou N. utrpěla, tedy o náhradu za útrapy spojené s trestnou činností, nikoliv o benefit. Pokud se týká opakovaných krádeží ve škole, tak s ohledem na věk N. a na skutečnost, že se takto děje opakovaně, bylo by ze strany N. vhodné, aby učinila dostatečná opatření, aby jí již nebyly věci zcizovány.
6. S ohledem na výše uvedené soud uzavřel, že od doby posledního rozhodování nedošlo ve vztahu k N. ani jejím rodičům k podstatné změně poměrů, když zvýšené náklady na střední

školu byly zohledněny již v rámci předchozího rozhodnutí. Soud proto výrokem I. návrh N. na zvýšení výživného zamítl.

7. Dále dospěl soud na základě provedení dokazování k závěru, že ani u nezl. A. nedošlo k žádné změně poměrů oproti poslednímu rozhodnutí, které bylo učiněno před dvěma lety. Dle soudní praxe se presumuje, že změna poměrů nezletilého dítěte v souvislosti s jeho přirozeným vývojem a růstem, nastává po uplynutí tří let od doby posledního rozhodování ve věcech výživného. I v tomto případě (uplynutí tří let) je však možno uvedenou domněnku vyvrátit, pokud bude v řízení prokázáno, že fakticky nedošlo k nárůstu potřeb nezletilého. V případě nezl. A. od doby posledního rozhodnutí o výživném uplynulo 27 měsíců. Nezl. A. je nadále žákem druhého stupně stejné základní školy, ke změně jeho poměrů vztahujících se k nákladům v rámci školy nedošlo, toto ani matka netvrdila. I nadále je léčen pro astma. Oproti dřívějšímu rozhodování již nezl. A. nenavštěvuje badminton, matka tedy již nevynakládá výdaje s tímto spojené. Byť matka uváděla, že má nyní zvýšené výdaje spojené s růstem nezletilého, když tomuto kupuje větší oblečení a současně se zvyšují náklady na jeho stravu, nedoložila žádné důkazy, dle kterých by výdaje byly jiné oproti vrstevníkům nezletilého. Naopak doklady vztahující se k nákupu pánského oblečení, které doložila, korespondují s cenami oblečení a obuvi běžnými i pro děti mladšího věku viz odst. 12 tohoto rozsudku.
8. S ohledem na výše uvedené soud uzavřel, že od doby posledního rozhodování nedošlo ve vztahu k nezl. A. ani jeho rodičům k podstatné změně poměrů, která by odůvodnila změnu původního rozhodnutí. Soud proto výrokem II. návrh matky na zvýšení výživného zamítl.
9. Proti tomuto rozsudku podala matka a zletilá N. odvolání. Matka zejména namítala, že soud nezohlednil zvýšené potřeby nezl. A. v důsledku jeho fyzického růstu, navíc s nestandardním typem postavy. Rovněž zl. N. namítala, že soud nezohlednil nárůst jejích potřeb související zejména se studiem.
10. Otec ve svém vyjádření k odvolání uvedl, že soud I. stupně přesvědčivě odůvodnil své závěry o tom, že nenastala taková změna poměrů, která by odůvodňovala změnu výše výživného.
11. Opatrovník ve vztahu k nezl. A. konstatoval, že rovněž neshledává v jeho poměrech žádné změny, které by odůvodňovaly změnu rozhodnutí o stanovení výživného, přičemž u zl. N. již mu nepřísluší se vyjadřovat.
12. Odvolací soud přezkoumal rozhodnutí soudu I. stupně, jakož i řízení jemu předcházející a dospěl k závěru, že odvolání zl. N. je důvodné, odvolání matky pak ve vztahu k nezl. A. důvodné není.
13. Podle § 910 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“) předci a potomci mají vzájemnou vyživovací povinnost.
14. Podle § 911 občanského zákoníku výživné lze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit.
15. Podle § 913 občanského zákoníku pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
16. Podle § 915 odst. 1 občanského zákoníku životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.

17. Podle § 922 odst. 1 občanského zákoníku výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro děti i za dobu nejdéle tří let zpět od tohoto dne.
18. Podle § 923 odst. 1 občanského zákoníku, změní-li se poměry, může soud změnit dohodu a rozhodnutí o výživném pro nezletilé dítě, které nenabýlo plné svéprávnosti.
19. Podle § 477 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, nabude-li dítě v průběhu řízení o jeho výživě zletilosti, dokončí soud řízení podle ustanovení tohoto pododdílu.
20. Odvolací soud doplnil dokazování aktuálními zprávami o příjmech obou rodičů, kdy bylo zjištěno, že otec za období červenec 2019 až leden 2020 dosáhl průměrného čistého měsíčního příjmu 33.486 Kč, matka pak za období červenec 2019 až prosinec 2019 měla průměrný měsíční příjem 19.448 Kč.
21. Naposledy bylo rozhodováno o výživném obou dětí rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži z 6. 6. 2017, č. j. 0 P 216/2010-145, který nabyl dne 24. 7. 2017 právní moci, kterým soud schválil dohodu rodičů, podle které se otec zavázal přispívat na výživu N. měsíčně částkou 4.100 Kč a na výživu nezl. A. měsíčně částkou 3.500 Kč. V době rozhodování, v roce 2017, dosahoval otec průměrných čistých měsíčních příjmů ve výši 33.132 Kč. Příjem matky v tu dobu činil 13.570 Kč průměrně čistého, pobírala i přídatky na děti v celkové výši 1.220 Kč. Nezl. A. trpěl astma, léčil se na alergologii a hrál badminton. Tehdy nezl. N. nastupovala na střední školu hotelovou s tím, že na tuto bude dojíždět.
22. Odvolací soud se ztotožňuje s rozhodnutí soudu I. stupně, který dospěl ke správným skutkovým zjištěním, které rovněž správně právně posoudil ve vztahu k nezl. A., nicméně má odlišný názor na povinnost otce hradit výživné ve vztahu k zl. N.. V této souvislosti nelze přehlédnout, že zl. N. nastoupila 1. 9. 2017 na střední školu, s čímž obecně je vždy spojen nárůst potřeb, které navíc v této konkrétní věci byly i řádně dokladovány.
23. Odvolací soud se neztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že již v předchozím rozhodnutí bylo výživné stanoveno s ohledem na tuto změnu v poměrech zl. N., neboť pro rozhodnutí je vstáv v době vyhlášení rozhodnutí a v té době ještě N. střední školu nenavštěvovala. Navíc ani z odůvodnění nevyplývá, že by výživné bylo určeno i s ohledem na tuto změnu poměrů, když pro nezl. N. bylo staveno výživné, resp. zvýšeno na částku 4.100 Kč počínaje 1. 3. 2016 do budoucna, aniž by posléze tato změna nalezla odraz v jeho výši.
24. Neobstojí ani námitka otce, že návrh na zvýšení výživného není důvodný i proto, že zl. N. se řádně na výkon povolání nepřipravuje s odkazem na její špatné studijní výsledky. K tomu lze uvést, že byť studijní výsledky nejsou valné úrovně, zl. N. je však nadále studentkou a ve studiu pokračuje.
25. Námitka, že zl. N. nyní disponuje částkou přes kolem 50.000 Kč ze stavebního spoření, pak odvolací soud uvádí, že účel stavebního spoření je nesporně jiný, než zajištění běžné výživy dítěte, když navíc smlouva o stavebním spoření trvá teprve třetí rok a její vypovězení by bylo nevýhodné. Nicméně, jak níže uvedené, tato skutečnost se odrazila v úvahách odvolacího soudu o výši zvýšeného výživného.
26. Odvolací soud také neshledal důvodnou námitku otce, vznesenou v odvolacím řízení, že zvýšení výživného je namísto odepřít také proto, že by bylo v rozporu s dobrými mravy, neboť zl. N. se k němu nechová v souladu s nimi. Odvolací soud ani tuto námitku neshledává relevantní, neboť obecná prohlášení otce k důvodům, že takové tvrzení možno odepřít, zvýšení výživného nezakládaly. Nadto odvolací soud upozorňuje, že nový občanský zákoník do úpravy výživné § 921 až 923 již nepřevzal dřívější ustanovení zákona o rodině č. 94/1963, o možnosti nepřiznat výživné, jestliže by to bylo v rozporu s dobrými mravy (§96 odst. 2).
27. S odkazem na shora uvedené pak odvolací soud ve vztahu ke zl. N. změnil rozhodnutí soudu I. stupně dle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. tak, že přistoupil ke zvýšení výživného na částku

4.600 Kč počínaje 1. 9. 2017 do budoucna s tím, že při zvýšení výživného také přihlédl k tomu, že otec nadále spoří a odvolací soud předpokládá, že bude spořit na stavební spoření.

28. V důsledku tohoto zvýšení přirozeně došlo i ke vzniku dlužného výživného, které v částce 15.000 Kč za období od 1. 9. 2017 do 29. 2. 2020 (30 měsíců á 500 Kč) zavázal soud uhradit otce do dvou měsíců od právní moci rozhodnutí. K jeho zaplacení stanovil lhůtu delší, než zákonnou třídenní tak, aby otce vytvořil prostor pro zajištění prostředku pro tuto jednorázovou platbu, a na druhou stranu, aby nebyl nepřiměřeně popřen účel výživného, které již mělo být zaplaceno a spotřebováno.
29. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů pak rozhodl tak, že jejich nárok nepřiznal žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné.

Zlín 26. února 2020

Mgr. Dalibor Bruk v. r.
předseda senátu